

استفاده از انرژی های تجدید پذیر محیطی برای طراحی ساختمانهای نزدیک به صفر انرژی ; مطالعه موردی :شهرستان سرعین

وحید وزیری^۱، مهسا زارع شهامتی^{۲*}، زهرا قاسمی^۲

۱- استادیار گروه معماری دانشکده فنی دانشگاه محقق اردبیلی

۲- دانشجوی کارشناسی گروه معماری دانشکده فنی دانشگاه محقق اردبیلی، (Mahsa127z@yahoo.com)

چکیده

با توجه به کاهش روز افزون منابع انرژی و گسترش آلودگی های محیطی و نیاز بشر امروز به انرژی ، به راه حل های جدیدی برای تامین انرژی مصرفی احساس نیاز می شود که اولاً ارزان و به صرفه بوده و در ثانی با طبیعت سازگار باشد و آلودگی کمتری تولید کند . از این رو مباحث معماری پایدار مورد توجه قرار گرفته است تا بتوان بنا هایی طراحی و اجرا کرد که با به کار گیری تمامی پتانسیل های درون سایت اجرایی نظیر نیروهای باد ، زمین گرمایی ، خورشیدی و ... از لحاظ تامین انرژی خود کفا و از مصرف منابع تجدید نا پذیر بی نیاز باشند. این مقاله به دنبال بررسی و تعریف مفاهیم و شاخص های معماری ساختمان های صفرانرژی می باشد و در راستای این تعاریف و با توجه به این شاخص ها بررسی می کند که چگونه می توان برای رسیدن به پایداری در یک محیط خاص ، به تفکر ((معماری پایدار)) دست یافت .

همچنین شهرستان سرعین به دلیل احساس نیاز شدید به مصرف انرژی و داشتن پتانسیل های محیطی متنوع برای رفع این نیاز ها، به عنوان منطقه ی شاخص تحقیقاتی انتخاب شده است و در انتها پتانسیل هایی از این منطقه که در راستا رسیدن به معماری پایدار مفید خواهند بود مشخص خواهد شد.

کلمات کلیدی : صفرانرژی، معماری پایدار، انرژی تجدیدپذیر